

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky **A. V.** bytom v R., K. ul. č. X proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. marca 2011, č.k. 5Sd/58/2010-39, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 22. marca 2011, č.k. 5Sd/58/2010-39, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. marca 2011, č. k. 5Sd/58/2010-39, potvrdil rozhodnutie zo 6. júla 2010 číslo X.X., ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť o invalidný dôchodok s odôvodnením, že navrhovateľka nespĺnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku. Zo záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach okolie z 23. júna 2010 zistil, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1

zákona o sociálnom poistení, lebo v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu miera jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poklesla len o 10 %, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie navrhovateľka a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie. Namietala, že jej zdravotný stav nebol riadne zistený a predložená lekárska dokumentácia nebola dostatočným spôsobom posúdená.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky posúdila 23. júna 2010 MUDr. K. K., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach okolie a neskôr 1. marca 2011 MUDr. J. K., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v Košiciach. Po osobnom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení pripojenej zdravotnej dokumentácie zhodne zistili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú choroby podporného a pohybového aparátu ľahkého stupňa, zaradené v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v skupine chorôb v kap. XV, oddiel G, pol. 50, písm. a s mierou funkčného postihnutia v 10 %. Ani po zohľadnení všetkých záznamov z vyšetrení navrhovateľky a ďalších dokladov o ochorení navrhovateľky tieto závery posudkových lekárov neboli spochybnené, lebo ani v odvolacom

konaní navrhovateľka nepredložila novšie nálezy z jej vyšetrení, ktoré by svedčili o potrebe ďalšieho skúmania jej zdravotného stavu a o potrebe iného zaradenia zdravotného postihnutia navrhovateľky podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení.

Zo záverov posudkov posudkových lekárov vyplýva zhodné zistenie, že navrhovateľka trpí na obojstrannú gonartózu ľahkého stupňa, obojstrannú koxartózu I. stupňa, bolesť chrbta, osteoartózu rúk a hypertenziu I. WHO. Posudkoví lekári zhodne posúdili mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 10%. Rovnako potom posudkoví lekári zistili, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40 %.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať a preto nebol ani dôvod spochybňovať nezaujatosť posudkových lekárov a nariaďovať znalecké dokazovanie na nové posúdenie invalidity navrhovateľky. Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní o nesprávnom posúdení a vyhodnotení predloženej lekárskej dokumentácie odvolací súd nemohol zohľadniť, lebo takéto nedostatky nezistil. Zdravotné problémy navrhovateľky posudkoví lekári poznali a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch.

Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nedoložila také ďalšie lekárske správy o zhoršenom zdravotnom stave, ktorých obsahom sa posudkoví lekári nezaoberali. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľky na odstránenie prípadných pochybností preto odvolací súd nezistil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky, môže navrhovateľka opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti a o zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť.

Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová